

Брой 40, 2018/2019 г.

104. Основно училище „ Захари Стоянов”, София

НОВИНАР 104

„ Святата истина ми бе знамето”
Захари Стоянов

В този брой ще прочетете:

- 24 май – най-българският празник
- Нашите букви – изложба с рисунки на ученици от прогимназиален етап
- Голямата книга
- Неочаквана, но много истинска среща
- Нашето интервю – Ивелина Михайлова
- Спортни успехи
- Избери си спорт – стрелба с лък
- Изложба „ Цветно”
- Забавна страничка

НАЙ-БЪЛГАРСКИЯТ ПРАЗНИК

Денят на българската просвета и култура и на славянската писменост е най-българският празник. Повече от век и половина на 24 май българите изразяват своята почит към светите братя Кирил и Методий и към тяхното дело с много цветя и празнични шествия.

Този година в София шествието по традиция започна от Народния театър и завърши с поднасянето на венци и цветя на паметника на Кирил и Методий пред Народната библиотека. В празника се включиха и учители от 104. училище. Към тях се присъединиха и учениците от 7.а клас, за които преживяването беше ново и много вълнуващо.

НАШИТЕ БУКВИ

Учениците от пети, шести и седми клас с учител г-жа Екатерина Досева приеха предизвикателството да нарисуват българските букви в навечерието на 24 май. Към всяка картина с кирилска буква прибавяха и същата буква от глаголицата. Така те не само рисуваха, но и сами потърсиха и научиха интересни неща за кирилицата и глаголицата. Децата показаха отношение, вложиха цялата си творческа енергия и въображение и направиха една много цветна изложба.

ГОЛЯМАТА КНИГА „МОЕТО ВЪЛШЕБСТВО“

Кой не обича приказки? Всеки един от нас има детски спомени, когато е откривал вълшебните светове на Братя Грим, Шарл Перо, Андерсен, Ангел Каралийчев, преживявал е изпитанията на героите им, искал е да прилича на някой от тях.

Учениците от 5.а клас имаха възможност сами да си напишат приказки, да ги илюстрират и да ги видят в книга. Децата създадоха своите приказки в рамките на проектна дейност за часовете по български език и литература. Първо ги написаха в тетрадките си, а после, проверени и оформени, пренесоха приказните

истории на картони А2. Всяка приказка беше богато илюстрирана в часовете по изобразително изкуство. Госпожа Елка Радева оформи картоните в книга с впечатляващи размери. Нарекохме я Голямата книга.

Представянето на книгата беше в Деня на науките, когато пред учители, родители и ученици от начален етап петокласниците прочетоха своите приказки. Децата сътвориха един малък празник в класната си стая и в кътовете за четене. Получиха много похвали и аплодисменти от зрителите. След представянето малките ученици се скупчиха около книгата, задаваха въпроси, искаха да пипнат страниците, възхищаваха се на илюстрациите. А петокласниците с гордост разлистваха страниците на скъпоценната си книга и обещаха да помогнат на по-малките да си направят и те такава.

Голямата книга е плод на труда и усилията на петокласниците от 5. А, на г-жа Дикова и на г-жа Радева. Усилия, които донесоха много удовлетворение и радост.

Материала подготви екип на вестника

НЕОЧАКВАНА, НО МНОГО ИСПИТНСКА СРЕЩА

Преди осем години беше поставено началото на училищния вестник „Новинар 104“. От идеята да създадем свой вестник, в който децата да публикуват своите материали, срещна много ентузиастични сред учениците. Запаляха се и седмокласниците, и петокласниците. И докато на първите им предстоеше да кандидатстват и не им оставаше много време, то петокласниците от тогавашния пети А се отдадоха напълно на каузата. Снимаха, правеха интервюта и анкети, търсеха материали в интернет, научаха журналистичните жанрове и буквално горяха в работата си. Чакаха с нетърпение да излезе всеки нов брой на вестника. Голяма радост предизвика закупуването и използването на диктофоните. Направо еуфория. И така три години. Научаха се да търсят новината, да отразяват събития, да реагират спрямо ситуацията, в движение да съставят и променят въпроси. Посещавахме интересни места, разговаряха с интересни хора – тогавашния онбюдсман Константин Пенчев, Переза Маринова, директора на Националния литературен музей, директора на SOS детски селища в село Дрен, уредници в музеи и много други.

В края на тази учебна година тези прекрасни момчета и момичета, оставили част от себе си в училищния вестник, се събраха и дойдоха в 104. училище. Дойдоха, за да се срещнат със своите учители, да ги прегърнат и да им благодарят, да споделят плановете си за бъдещето, да се похвалят с

Лилия Дикова

отличните резултати от ДЗМ. Дойдоха, за да седнат отново на своите чинове и да си спомнят забавните мигове, прекарани в любимото училище.

А ние им пожелаваме по пътен вятър и сбъднати мечти, на каквито и брегове да ги изпрати морето на живота!

Свиќнали сме да я среќаме в училищния салон или на двора. Винаги в спортен еќип и със свирќа, вѣдворяваща ред. Свиќнали сме и със спортните успеќи на учениците ѝ, којто еќежгодно печелят отличия на състезания по бадминтон и други спортове. Тя е Ивелина Михајлова и с нея ни среќа репортер на вестника.

Коя е Ивелина Михајлова?

Майќа, баба, учител, треньор по леќа атлетика, инструктор по бадминтон.

Каќво беше Вашето детство?

Имаќ щастливо детство и любящи родители. Патќо ме качи за първи път на ски с автомати (ќандаќари) – това говори за годините ми ! Цяло лято играех пред блока неуморно, не се прибирах вќъщи, дивеех наравно с момчетата. Пќаќа беше няќоѓа. Играех народни танци в салона на 73 СОУ, ќъдето и учех. Един ден оттам ме харесаќа за леќата атлетика, за таќа наречения масов спорт. Не се заплаќаше – еќипи, лагери, пътувания по състезания, вќлючително и в чужбина. Беше дърќавна политика. „Здрав дух в здраво тяло“ – таќъв беше девизът на онова време.

Каќ станаќте учител?

Съвсем естественото нещо беше след активното спортуване да ќандидатствувам във ВИФ (НСА). Пќоѓава се влизаше много трудно, имаше голяма ќонќуренќия. Успях благодарение на КМС (ќандидат - майсторсќа норма) на бягане с препятствия - 60 м в зала с личен реќорд - 8.32, којто още не е подобрен!

Приехќа ме учителсќи фаќултет и с втора специалност за треньор по леќа атлетика – магистър.

Кои са любимите ви спортове?

Любими спортове ? Много са! Леќа атлетика – "ќариќата", ски, туризъм (всичќите му разновидности), бадминтон и ... още много. И, разбира се, волейболът...

Разќажете за времето, ќогато бяхќте активен спортист.

Завърших спортното (истинсќото) на ЛЕВСКМ - 47 ССУ. Една паралелќа от един випусќ! Бяхќ заедно с много велиќия в спорта – Илияна Раева,

Шереза Карнич и още много други. На пистата бях със Стефка Костадинова. Моят треньор беше Стоян Славков, същият, който тренираше Дияна Йоргова и Йорданка Благоева, Гинка Загорчева. Беше изключителен треньор.

С какво щяхте да се занимавате, ако не бяхте срещнали спорта?

Ако имах възможност, бих учила и медицина, а можех да се военизирам в полицията и да стана следовател. Щеше да е хубаво. Допада ми

Какво Ви държи и радва в училище?

Децата! Те са истински, непосредствени, подмладяват ме, обичам ги, обичам да ги наблюдавам и да следя реакциите им в дадени ситуации.

Кое Ви огорчава в професията?

Огорчава ме липсата на средства за изграждането на нормална материална база, конкуренцията между децата на материална основа.

Каква е днес връзката между децата и спорта?

Връзката между децата и спорта? Тя е смешна, тънка, няма такава, измислена е. Когато масовият спорт е платен, не се получава. Докато държавата не се намеси, както трябва, спортуването на децата ще е **МИСИЯ НЕВЪЗМОЖНА!** Няма я основата на пирамидата – масовия спорт. Затова и успехите на големия спорт на световно и европейско ниво са малко на брой.

Какво прави г-жа Михайлова в свободното си време?

Ходех много по планините (малко в минало време). Сега съм баба и имам задължения към прекрасния ми внук, но обожавам да пътувам, зарежда ме досега с природата.

Какво ще пожелаете на учениците от 104. ОУ?

Да бъдат себе си, да се радват на детството си, да го изпълват с игри и приключения.

Въпросите зададе Георги, 7.б

СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ

През настоящата година учениците от 104. училище участваха в различни спортни състезания. Имаха своите радости и победи, но и разочарования.

Младите бадминтонисти имаха своя звезден миг, като заеха първо място и получиха купа на ученическия турнир „Златното перце“. През пролетта достигнаха до градския етап на Ученическите игри и там

момчетата станаха втори, а момичетата – четвърти. С много силна игра се отличава всички от отбора на момчетата – Георги Теодосев, Боян Фотев, Калоян Маринов, Георги Пончев, Ивайло Попов – всички те са седмокласници.

До градския етап на Ученическите игри достигнаха и волейболистите. С добра игра момчетата заеха четвърто, а момичетата – пето място. За г-жа Михайлова случващото се на ученическите игри е доста разочароващо, защото в другите отбори се включват състезатели, които се занимават активно със спорт, играят за клубни отбори, а не са представители на масовия спорт.

ИЗБЕРИ СИ СПОРТ!

ИЗБЕРИ СИ СПОРТ!

ИЗБЕРИ СИ СПОРТ!

Хората използват стрелбата с лък от хилядолетия. Тя е способ за ловуване и водене на битки. Когато бил изобретен барутът, лъкът и стрелата останали в историята. Сега се използват само за спорт и забавление. Първото състезание се е провело през 17. век в Англия.

Стрелбата с лък е олимпийски спорт още от началото на съвременните олимпийски игри – 1900 година. На следващата олимпиада в състезанията се включват и жените. Така е и до днес. Най-добри в този спорт са азиатските стрелци. Там той има и най-дълга история.

Макар че прабългарите са били едни от най-опитните стрелци с

лък в древни времена, като спорт у нас той се налага сравнително късно. Чак през 1978 г. са създадени първите клубове по стрелба с лък. Оттогава спортът бързо се разраства и популяризира. България има своите медалисти от балкански, европейски и световни шампионати. Има представители и на няколко от последните олимпиади – Барселона, Атланта, Москва, Лондон.

Има различни разновидности на стрелбата с лък. Има стрелба на равно поле по недвижима мишена. Но има и полева стрелба, която е много трудна. Тя се провежда на пресечен терен, с различна светлина, с различни по големина мишени.

Спортът изисква изключителна концентрация, правилно дишане, точен мерник. Но е спорт на открито, което го прави много привлекателен.

В София има няколко клуба за стрелба с лък. Всеки, който иска да изпробва точния си мерник, е добре дошъл в тях.

По материали от Интернет

ЦВЕТНО ЦВЕТНО ЦВЕТНО ЦВЕТНО ЦВЕТНО ЦВЕТНО

ЦВЕТНО

По проекта „Подкрепа за успех“ учениците на г-жа Елка Радева създадоха прекрасни картини, изработени с различни техники, и ги подредиха в изложба в къта за четене.

На плажа.

Майка към малкото си дете:

- Какво ядеш?
- – Не знам.
- – А кой ти го даде?
- – Никой. Шо само дойде.

Скъпи приятели, лятото е на прага ни. Затворете учебниците, приберете тетрадките и извадете банските и слънчевите очила!

Време е за почивка. Събирайте слънчев загар и спомени, затваряйте в бутилки лъчи и вълни.

А когато училището пак отвори врати за всички нас, ще си разказваме весели истории и ще споделяме снимки.

Щастливо лято!

Екипът на вестника

Срещнали се два охлюва.

Единият попитал:

- Вярно ли е, че си участвал в маратонското бягане през 1900 г.
- Да, вярно е.
- И на кое място завърши?
- Не съм завършил. Още тичам.

Броя подготвиха:

Ръководител—Лилия Дикова

Екип: Алекс, Али, Никол, Дара, Яна, Мария, Ана, Ванеса и Ива